

gødtgjort, at der er tegnet forsikring i overensstemmelse med § 26, eller stillet sikkerhed efter § 29. Er tilladelse meddelt, finder bestemmelserne om anlægsindehaverens ansvar i stedet anvendelse på fragtføreren. Dette gælder også, såfremt en anlægsindehavers ansvar ifølge tilsvarende lovgivning i anden konventionsstat er overført til nogen anden end indehaveren.

Ansvarsgrundlaget.

§ 13. Anlægsindehaveren er erstatningspligtig efter bestemmelserne i dette kapitel, selv om skaden er hændelig.

Stk. 2. Ansvar efter disse bestemmelser indtræder dog ikke for indehaveren af anlæg her i riget, såfremt den nukleare ulykke direkte skyldes væbnet konflikt, fjendtligheder, borgerkrig, oprør eller en alvorlig naturkatastrofe af usædvanlig karakter. For så vidt angår indehavere af anlæg i anden konventionsstat, gælder de regler, der er fastsat herom af anlægsstaten. Reglen i 1. pkt. finder i det omfang, det er angivet i Pariskonventionen, tilsvarende anvendelse, hvor anden konventionsstats lov skal anvendes på dansk anlægsindehavers ansvar.

Undtagne skader.

§ 14. Anlægsindehaverens erstatningsansvar efter dette kapitel omfatter ikke nuklear skade, der forvoldes på selve anlægget eller på ting, der findes på anlæggets område, og som anvendes eller er bestemt til anvendelse i forbindelse med anlægget.

Stk. 2. For indehavere af anlæg her i riget omfatter ansvaret også nuklear skade, der i de i §§ 8-9 omhandlede tilfælde tilføjes det transportmiddel, hvori den nukleare substans fandtes, da ulykken skete. Medfører ansvarsbegrænsningen i henhold til § 21, at erstatningskravene ikke kan dækkes fuldt ud, skal erstatning for skade på transportmidlet kun udbetales i det omfang, dette kan ske, uden at de samlede erstatninger for anden skade nedsættes under et beløb svarende til 5 millioner afregningsenheder. Påhviler ansvaret indehaveren af et anlæg i en anden konventionsstat, bestemmes det af loven i anlægsstaten, om skade på transportmidlet indbefattes under anlægsindehaverens ansvar. Reglerne i 1. og

2. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvor anden konventionsstats lov skal anvendes på dansk anlægsindehavers ansvar i medfør af Pariskonventionen.

Skadelidendes egen skyld.

§ 15. Er der fra skadelidendes side forsætligt eller uagtsomt medvirket til skaden, kan erstatningen nedsættes eller bortfalde, medmindre der kun er udvist ringe uagtsomhed.

Krav mod andre end anlægsindehaveren.

§ 16. Nuklear skade, der omfattes af dette kapitels erstatningsregler eller tilsvarende regler i anden konventionsstat, kan ikke kræves erstattet af andre end vedkommende anlægsindehaver. Kan kravet efter indehaverens død eller virksomhedens ophør ikke rettes mod indehaveren eller hans bo, kan det gøres gældende mod forsikreren eller den, der har stillet anden sikkerhed. Dette krav berøres ikke af præklusiv indkaldelse af indehaverens kreditorer.

Stk. 2. Er indehaveren ikke erstatningspligtig efter de nævnte regler som følge af bestemmelserne i § 13, stk. 2, eller § 14 eller tilsvarende regler i anden konventionsstat, kan skaden kun kræves erstattet af enkeltperson, som har forvoldt skaden med forsæt. For skade på transportmiddel, som i henhold til anlægsstatens lovgivning ikke omfattes af kapitlets erstatningsregler, jfr. § 14, stk. 2, 3. pkt., er anlægsindehaveren dog ansvarlig efter almindelige erstatningsregler.

§ 17. Nuklear skade, der ikke omfattes af dette kapitels erstatningsregler eller tilsvarende regler i anden konventionsstat, og som er forvoldt ved en ulykke under søtransport af nuklear substans, kan ikke kræves erstattet af andre end indehaveren af et nukleart anlæg, såfremt denne er ansvarlig for skaden efter Wienkonventionen af 21. maj 1963 om ansvar for nuklear skade eller lovgivning om ansvar for sådan skade i en fremmed stat, der i alle henseender er lige så gunstig for skadelidende som Paris- eller Wienkonventionen.

Stk. 2. Der kan ikke kræves erstatning for skade som nævnt i stk. 1 på et nukleart anlæg eller på ting, der findes på anlæggets område, og som anvendes eller er bestemt til